

Dosarul nr. 1ra-34/2022
1-21012696-01-1ra-05012022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

18 octombrie 2022 mun. Chișinău
Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda
Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, *Tomîța Mihail*, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 septembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Moscaliuc Denis xxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, xxxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 27.01.2021 – 20.04.2021;
instanța de apel: 12.05.2021 - 29.09.2021;
instanța de recurs: 05.01.2022 – 18.10.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 20 aprilie 2021, *Moscaliuc Denis* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal - **5** ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul total al sentințelor, s-a stabilit lui *Moscaliuc Denis* o pedeapsă definitivă de **5** ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a încasat din contul lui *Moscaliuc Denis* în beneficiul *Statului* cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30 decembrie 2020, în sumă de **448** lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că **Moscaliuc Denis**, la 23 decembrie 2020, aproximativ la ora 01:00, aflându-se la domiciliul său situat în satul Xxxxxx, raionul xxxxxx, împreună cu soția sa, Xxxxxz, cu care în conformitate cu art. 133¹ Cod penal sunt membri de familie, având intenția satisfacerii poftelor sexuale, a lovit-o cu

pumnii pe diferite părți ale corpului pe soția sa, Xxxxxz, prin ce, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30 decembrie 2020, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: edem tumefacție posttraumatic al țesuturilor moi pe față din dreapta ce se califică ca leziuni corporale neînsemnate și a întreținut cu ea un raport sexual forțat în formă normală contrar voinței ei, prin ce i-a cauzat victimei dureri fizice.

Acțiunile inculpatului *Moscaliuc Denis* au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, după semnele calificative – *"violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei săvârșit asupra unui membru de familie"*.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată în ordine de apel de către procurorul în Procuratura r. Cahul, *Todos Victor*, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de stabilirea pedepsei, cu rejudecarea cauzei și aplicarea față de inculpat a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 7 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 85 Cod penal, prin cumul total al sentințelor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în rest, sentința să fie menținută.

În motivarea apelului depus, acuzarea a invocat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că în acțiunile lui *Moscaliuc Denis* sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, însă, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de argumentele acuzării, și anume că inculpatul a comis anterior o infracțiune cu intenție pentru care a fost condamnat, dar nu a ispășit în totalmente pedeapsa stabilită, infracțiunea de viol a săvârșit-o în privința unui membru de familie – soția sa, și în prezența copilului lor minor, anterior comiterii faptei date, inculpatul a mai provocat conflicte de familie cu soția sa, vina în săvârșirea faptei incriminate nu a recunoscut.

3.1. În apelul declarat de către avocatul *Balan Alexandru* în numele inculpatului *Moscaliuc Denis*, s-a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii

În motivarea apelului, apărarea a menționat următoarele:

- prima instanță, la emiterea sentinței s-a bazat exclusiv pe declarațiile părții vătămate, care nu sunt confirmate prin nici o probă obiectivă, or, conform raportului de expertiză judiciară, la ultima nu au fost depistate careva leziuni corporale specifice violului;

- nu există o certitudine clară vis-a-vis de leziunile corporale depistate la Xxxxxz, sub formă de edem tumefacție posttraumatic al țesuturilor moi pe față din dreapta, ținând cont că acuzarea nu a combătut declarațiile martorului *Moscaliuc Valentina*, care a comunicat că, în cadrul unui conflict între ea și Xxxxxz, care a avut loc cu o zi înainte de evenimentele din speță, ambele și-au aplicat reciproc peste diferite părți ale corpului, inclusiv peste cap și față, fapt care nu este infirmat de către Xxxxxz. Astfel, apărarea a indicat, având în vedere evenimentele ce au precedat speței în cauză, că există suficiente dubii, care nu au fost înlăturate de acuzare,

precum că, leziunile corporale menționate, au apărut la Xxxxxx anume în rezultatul pretinselor acțiuni violente întreprinse de către Moscaliuc Denis în noaptea zilei de 23.12.2020, și nu în rezultatul conflictului ce a avut loc cu o zi înainte dintre soția și mama ultimului;

- acuzarea nu a prezentat probe incontestabile ce ar permite de a reține în pretinsele acțiuni ale lui Moscaliuc Denis a laturii obiective a infracțiunii incriminate. Or, acuzatorul de stat nu a administrat careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate din punct de vedere al coroborării lor ar fi dovedit faptul că inculpatul Moscaliuc Denis a întreținut cu soția sa un raportul sexual, săvârșit prin constrângere fizică a acesteia, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința. Mai mult, în cadrul procesului penal cu certitudine s-a stabilit faptul că Xxxxx este o persoană majoră cu capacitate de exercițiu, nu este într-o vârstă înaintată, nu suferă de careva maladii fizice și/sau psihice severe, respectiv, este în deplină capacitate atât fizică, cât și psihică de a opune rezistență și de a înțelege caracterul și esența pretinselor acțiuni violente cu caracter sexual, pretins întreprinse în raport cu ea de către Moscaliuc Denis;

- pe întreg parcursul prezentului proces penal Xxxxx a comunicat că nu și-a manifestat în nici un fel dezacordul său de a întreține un raport sexual cu soțul, adică nici verbal, nici fizic. În atare circumstanțe, ținând cont în primul rând că, pretinsa victimă, îi este soție, cu cere acesta se află în căsătorie de peste șase ani, iar în al doilea rând în condițiile în care ultima nici nu și-a manifestat într-un oarecare mod dezacordul său de a întreține un raport sexual, este absolut evident că, Moscaliuc Denis nici nu avea cum să conștientizeze că, prin dorința sa naturală și normală ce survine în relații de căsătorie, care de fapt și de drept este încheiată în rezultatul consimțământului reciproc, neviciat, exprimat personal și necondiționat al bărbatului și femeii, săvârșește infracțiunea, ce în mod absurd îi este în prezent incriminată;

- partea acuzării nu a probat cel puțin latura subiectivă a infracțiunii respective așa cum, o infracțiune din categoria celei incriminate, nu poate fi săvârșită din imprudență, făptuitorul comițând acțiunile respective cu intenție directă, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, dorindu-și survenirea urmărilor prejudiciabile, fapt care în cazul din speță, în circumstanțele expuse, nu se atestă și nici nu poate fi reținut. Totodată, declarațiile lui Xxxxx privind imposibilitatea sa de a se apăra motivul de frică față de pretinsul agresor, urmează a fi apreciate critic, or, circumstanțele în care se pretinde că a fost comis violul asupra ei, denotă contrariul. În primul rând, aceasta se afla în domiciliul comun cu soțul, și a soacrei sale, care, de altfel, în noaptea de 23.12.2020 se afla în aceeași casă și cel puțin, în pofida relațiilor ostile dintre ele, putea în mod evident apela la ajutorul și implicarea ultimei în vederea stopării acțiunilor pretins ilegale întreprinse de Moscaliuc Denis.

Însăși domiciliul respectiv, conform procesului – verbal de cercetare la fața locului din 23.12.2020, nu este amplasat într-o parte nepopulară al s. Xxxxxx, rl. xxxxx, ci din contra este amplasat în nemijlocita apropiere de

traseul R-32 Cahul – Vulcănești, deci practic în centrul localității respective, care este dens populată, fapt ce cu ușurință i-ar fi permis lui Xxxxx să întreprindă toate măsurile posibile în vederea părăsirii domiciliului, alertării vecinilor nemijlociți sau a altor localnici despre un pericol iminent pentru integritatea sa fizică, fapt care nici pe departe nu a avut loc, ceea ce denotă că pretinsa victimă este cel puțin nesinceră în declarațiile sale.

Pe cale de consecință, partea apărării a constatat că, nici pretinsa constrângere psihică a lui Xxxxx nu și-a găsit confirmarea sa obiectivă, or, în cadrul urmăririi sale, ultima nu a fost supusă unei expertize judiciare psihologice, care ar permite evaluarea stării sale psihologice asupra evenimentelor din speță;

- în absența unor probe obiective ale vinovăției inculpatului Moscaliuc Denis de comiterea infracțiunii incriminate, a subliniat că declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, inclusiv, din considerentul că, relațiile dintre cei doi soți, în perioada ce a precedat evenimentele din speță s-au deteriorat esențial pe fundalul neînțelegerilor, și chiar ostilităților dintre ea și Moscaliuc Valentina, fapt confirmat atât de ultima și Moscaliuc Denis, cât și de către însăși pretinsa victimă, care a comunicat că propunerile dânzei de a-și muta locul de trai separat de mama – soacră, au fost categoric respinse de soț;

- acțiunile și inacțiunile lui Xxxxx în raport cu așa zisul agresor, sunt lipsite de consecutivitate, deși se pretinde a fi o victimă a violenței în familie, nici anterior și nici până în prezent nu a solicitat niciodată intervenția organelor de resort în vederea protejării ei de către soțul agresor, nu a solicitat nici în ordinea art. 278³ -278⁷ Cod de procedură civilă, dar nici în ordinea art. 215¹ Cod de procedură penală obținerea de protecție a victimei violenței în familie, în același timp continuând să contacteze, inclusiv fizic cu Moscaliuc Denis și după ziua de 23.12.2020, chiar și declarând că, nu are pretenții față de ultimul, nici de ordin moral, dar nici material;

- sentința primei instanțe este bazată exclusiv pe presupuneri, deduceri și supoziții subiective ale părții vătămate, o nu există absolut nici o probă pertinentă și obiectivă, care ar confirma vinovăția lui Moscaliuc Denis de comiterea unei infracțiuni de viol în raport cu soția sa.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 septembrie 2021 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procurorul în Procuratura r. Cahul, *Todos Victor*; a fost admis apelul declarat de către avocatul *Balan Alexandru* în numele inculpatului Moscaliuc Denis, casată total sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 20 aprilie 2021, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui *Moscaliuc Denis* învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional; Moscaliuc Denis a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 50 ore; a fost admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată,

cu dispunerea încasării de la Moscaliuc Denis în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 448 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 202011P0837 din 30 octombrie 2020.

Instanța de apel, audiind participanții, studiind materialele dosarului, a conchis necesitatea respingerii apelului procurorului și admitterii apelului depus în interesele inculpatului, cu casarea totală a sentinței contestate, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de încetare a procesului penal în privința lui Moscaliuc Denis învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

În sprijinul acestei concluzii, instanța de apel a menționat că probe noi la examinarea cauzei nu au fost administrate, dar, dat fiind faptul că inculpatul a contestat vinovăția, solicitând-se achitarea acestuia, întru asigurarea principiului contradictorialității, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, cât și în baza art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, la solicitarea procurorului au fost cercetate suplimentar probele administrate în prima instanță, și anume: ordonanța de începere a urmăririi penale din 23 decembrie 2020, fiind dispusă începerea urmăririi penale în baza art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal; procesul-verbal de consemnare a plângerii din 23 decembrie 2020; raportul din 23 decembrie 2020; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23 decembrie 2020, cu anexe foto, cercetarea fiind realizată în s. Plinei, r. xxxxx; ordonanța din 23 decembrie 2020 de recunoaștere în calitate de parte vătămată, prin care Xxxxx a fost recunoscută în calitate de parte vătămată; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxxx; procesul-verbal din 23 decembrie 2020 de reținere, prin care Moscaliuc Denis a fost reținut la data de 23.12.2020 ora 14:15; procesul-verbal de audiere a bănuیتului Moscaliuc Denis din 23 decembrie 2020; procesul-verbal de audiere a învinuitului Moscaliuc Denis din 24 decembrie 2020; ordonanța de aplicare a măsurii preventive obligarea de a nu părăsi localitatea din 24 decembrie 2020; procesul-verbal din 24 decembrie 2020 de confruntare, acțiunea dată fiind realizată între inculpatul Moscaliuc Denis și partea vătămate Xxxxx; raportul de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30 decembrie 2020; copia certificatului de căsătorie, la 03.10.2015 fiind încheiată căsătoria dintre Moscaliuc Denis și Xxxxx; copia certificatului de naștere, pe numele Moscaliuc Valentina-Ioana, părinții căreia sunt Moscaliuc Denis și Xxxxx; raportul din 30 decembrie 2020 privind consemnarea rezultatelor urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020150943, fiind dispusă remiterea cauzei penale în instanța de judecată; procesul-verbal din 19 ianuarie 2021 de audiere a învinuitului Moscaliuc Denis; sentința Judecătorei Cahul, sediul central, din 03 iunie 2020, pe numele Moscaliuc Denis învinuit în baza art. 2641 alin. (1) Cod penal; declarațiile inculpatului Moscaliuc Denis în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel.

Astfel, în urma audierii participanților la proces, cercetând suplimentar probele administrate în prima instanță, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate

probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că starea de fapt și acțiunile inculpatului Moscaliuc Denis *nu se încadrează în prevederile art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal.*

Întru adoptarea soluției, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat apreciere eronată probelor administrate și circumstanțelor de fapt constatate, și eronat a conchis că fapta ilicită săvârșită de inculpatul Moscaliuc Denis la 23.12.2020 poate fi încadrată pe art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, iar acuzatorul nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor caracteristice infracțiunii nominalizate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, infracțiunea de viol atentează asupra relațiilor sociale referitoare la libertatea și inviolabilitatea sexuală a persoanei, indiferent de sex.

Prin *raport sexual* sub aspect fiziologic se înțelege un act sexual normal dintre un bărbat și o femeie.

Latura obiectivă a infracțiunii de viol se realizează prin următoarele modalități: constrângere fizică; constrângere psihică; profitare de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința.

Prin *constrângere fizică* se înțeleg actele de violență exprimate prin folosirea forței fizice a făptuitorului pentru a înfrânge rezistența victimei. *Constrângerea psihică* se manifestă prin violențe exprimate prin amenințări de aplicare a forței asupra victimei, copiilor, rudelor, apropiaților acesteia cu scopul de a înfrânge rezistența victimei și de a o forța să întrețină cu făptuitorul relații sexuale. Iar, *prin profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința* se înțeleg acțiunile pe care le întreprinde făptuitorul pentru a realiza raportul sexual cu victima, înțelegând că ea nu se poate apăra sau nu își poate exprima voința: este minoră sau în vârstă avansată, manifestă un handicap fizic ori suferă de o maladie psihică, ceea ce nu i-a permis să înțeleagă caracterul și esența acțiunilor făptuitorului sau nu a putut opune rezistență.

Latura subiectivă a infracțiunii de viol se realizează prin intenție directă, făptuitorul este conștient că realizează contra voinței victimei raportul sexual prin constrângere fizică sau psihică ori prin profitare de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voință, prevede urmările acțiunilor sale și le dorește. Drept motiv al săvârșirii infracțiunii de viol servește dorința făptuitorului de a-și satisface pofta sexuală. Pentru a califica infracțiunea de viol ca atare, este necesar ca victima să nu fi putut să-și exprime voința de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Subiect al infracțiunii de viol este orice persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta de 14 ani.

Potrivit prevederilor art. 133¹ Cod penal, "*prin membru de familie se înțelege: a) în condiția conlocuirii: persoanele aflate în relații de căsătorie, de concubinaj, persoanele divorțate, persoanele aflate în relații de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor*". Iar, potrivit copieii certificatului de căsătorie anexat la materialele dosarului, rezultă că Moscaliuc Denis și Xxxxx sunt soți, căsătoria fiind înregistrată la data de 03.10.2015 (f.d.36) și au și un copil minor (f.d.37).

În continuare, instanța de apel a menționat că din declarațiile părții vătămate Xxxxx nu rezultă că, soțul ar fi lovit-o cu scopul de a întreține raport sexual cu aceasta, dar pentru a clarifica relațiile familiale, din motivul geloziei.

Mai mult ca atât, inculpatul nu a negat faptul că, între ei ar fi avut loc un conflict, dar nu cu scopul de a întreține raport sexual și după ceartă aceasta nu și-a manifestat dezacordul de a întreține raportul sexual, nu se opunea, tăcea, doar i-a zis să se liniștească că este și copilul în cameră.

Astfel, atât timp cât ea nu și-a manifestat dezacordul, soțul nu avea de unde să știe că ea se teme, cum invocă aceasta și că nu dorea ca raportul sexual să aibă loc, nu a fost demonstrat prin nimic faptul că, de teamă a acceptat, deoarece în caz contrar știa că era bătaie și de teamă a acceptat.

Or, din declarațiile inculpatului, reiese că în seara de 22.12.2020 spre 23.12.2020 a venit acasă și s-a culcat lângă soție și cu aceasta a întreținut și un raport sexual în formă normală, dar de bătut nu a bătut-o și nici nu a numit-o cu cuvinte urâte. După raportul sexual cu aceasta s-a culcat și a dormit până dimineată, soția sa nu a țipat și nici nu a zis că nu dorește să fie întreținut raportul sexual. Iar, dimineata ca de obicei ea a dus copilul la grădiniță și în jurul orei 14:00 a venit poliția și de la ei aflat că a fost depusă plângerea cu privire la viol, dar așa faptă, acesta invocă că nu a comis (f.d.25, 102). Cât și pe procesul – verbal de confruntare, care a fost realizată între inculpat și partea vătămată (f.d.28- 29), toate acestea confirmă faptul că, raportul sexual a avut loc benevol, iar loviturile aplicate de către Moscaliuc Denis față de Xxxxx nu au fost cu scopul de a întreține cu aceasta raportul sexual, dar din cauza unui conflict familial.

Mai mult ca atât, chiar dacă la Xxxxx au fost depistate leziuni corporale (f.d.32-33) nu a fost confirmat faptul că, acestea au cauzate cu scopul întreținerii raportului sexual. Și, chiar dacă inculpatul și mama acestuia invocă că, leziunile depistate la partea vătămată ar fi fost cauzate în urma conflictului, care a avut loc între Xxxxx și mama inculpatului, aceste declarații au fost făcute cu scopul de a evita răspunderea penală. Așa cum, nu se confirmă faptul că, între Xxxxx și soacra acesteia ar fi avut loc vreun conflict și că acestea s-ar fi bătut. Mama inculpatului invocă că, ar fi chemat și poliția, dar nu se prezintă careva acte ce ar demonstra declarațiile date, iar Moscaliuc Denis a menționat că poliția nu au chemat-o pentru a documenta conflictul dintre soția și mama sa. Astfel, declarațiile date de mama inculpatului sunt în contradicție cu cele ale inculpatului și sunt tratate ca o modalitate de a își apăra fiul, iar cele ale inculpatului sunt tratate ca o tactică de apărare. Așa cum, este un drept a inculpatului de a-și stabili poziția de apărare, și acesta face declarații pentru a evita răspunderea pentru faptele comise.

4.1. În instanța de apel a fost constatat cu certitudine faptul că, Moscaliuc Denis la 23 decembrie 2020, aproximativ la ora 01:00, aflându-se la domiciliul său situat în satul Xxxxxx, raionul Cahul împreună cu soția sa Xxxxx cu care în conformitate cu art. 133¹ Cod penal sunt membri de familie, a lovit-o cu pumnii pe diferite părți ale corpului pe soția sa Xxxxx, prin ce conform raportului de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30

decembrie 2020 i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: edem tumefacție posttraumatic al țesuturilor moi pe față din dreapta ce se califică ca leziuni corporale neînsemnate.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel audiind participanții la proces, cercetând probele administrate în instanța de fond, și apreciind totalitatea probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în prevederile art. 78¹ Cod contravențional – *”violența în familie, conform indicilor calificativi ”maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale”*.

Ținând cont de prevederile art. art.41-43 Cod contravențional, de gradul de pericol al contravenției comise, punând accent pe personalitatea inculpatului, atitudinea acestuia față de contravenția comisă, instanța de apel a stabilit că, anume sancțiunea cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 50 ore, va duce făptuitorul pe calea corijării.

Totodată, ținând cont de faptul că în privința lui Xxxxx la 30 decembrie 2020 a fost întocmit raportul de expertiză judiciară nr. 202011P0837 la suma de 448 lei (f.d.32-33), instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. art. 397, 227, 229 Cod de procedură penală, a dispus încasarea de la Moscaliuc Denis în beneficiul statului suma de 448, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea și întocmirea raportului de expertiză judiciară în privința lui Xxxxx.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către *procuror*, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (2) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, din următoarele considerente:

- judecând apelul, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție greșită privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Moscaliuc Denis, pe învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal în legătură cu faptul că acțiunile acestuia constituie contravenția prevăzută de art.78¹ Cod contravențional;

- din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv și fragmentat declarațiile părții vătămate Xxxxx date în cadrul urmăririi penale în raport cu cele din sala de ședința de judecată, și nu a evaluat, analiza celelalte probe, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând, astfel, totalmente probele administrate la caz;

- instanța de apel, ajungând la concluzia de *”încetare a procesului penal în privința lui Moscaliuc Denis învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit.b²) Cod penal, din motivul că fapta constituie contravenția prevăzută de art.78¹) Cod contravențional”*, nu a ținut cont de

normele legale și practica judiciară la caz, nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în special, procesului-verbal de audiere a părții vătămate Xxxxx din cadrul urmării penale, declarațiile căreia se confirmă prin procesul-verbal de consemnare a plângerii din 23 octombrie 2020, procesului-verbal din 24 decembrie 2020 de confruntare, acțiunea dată fiind realizată între inculpatul Moscaliuc Denis și partea vătămate Xxxxx; raportului de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30 decembrie 2020;

- concluzia instanței de apel precum că *“raportul sexual a avut loc benevol, iar loviturile aplicate de către Moscaliuc Denis față de Xxxxx nu au fost cu scopul de a întreține cu aceasta raportul sexual, dar din cauza unui conflict familial”*, este neîntemeiată, reieșind din faptul că instanța de apel eronat a interpretat probele expuse supra, or, loviturile aplicate de către Moscaliuc Denis față de Xxxxx au fost anume cu scopul de a înfrânge rezistența vicitimei și de a forța să întrețină cu inculpatul raportul sexual;

- instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului Moscaliuc Denis, neîntemeiat a concluzionat că *“atâta timp cât ea (partea vătămată) nu și-a manifestat dezacordul, soțul nu avea de unde să știe că ea se teme, cum invocă aceasta și că nu dorea ca raportul sexual să aibă loc, nu a fost demonstrat prin nimic faptul că, de teamă a acceptat, deoarece în caz contrar știa că era bătaie și din teamă a acceptat”*. Or, concluzia instanței de apel expusă supra este neîntemeiată, reieșind din faptul că pe tot parcursul examinării cauzei, partea vătămată Xxxxx a declarat ferm că *“Soțul ei a ieșit afară și peste câteva minute a intrat și i-a cerut să întrețină raport sexual, la care ea a refuzat zicând că fetița e mare, îi vede și înțelege tot și va spune la toți”*.

6. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să caseze total hotărârea atacată și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Din raportarea jurisprudenței naționale la cea a CtEDO rezultă că, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile ce urmează să le soluționeze instanța de apel, hotărârea acesteia urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, or eroarea de drept admisă în cadrul unei proceduri precedente, afectează echitatea procedurii și instanțele de recurs sunt obligate de a rectifica

eroarea de procedură admisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar, art.6 CEDO este încălcat (hotărârea CEDO Leoni versus Italia).

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile mai sus menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant, este de specificat în acest context, că hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu rezolvarea chestiunilor de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să *expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării*, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale, reglementate exhaustiv de legislator.

Așadar, potrivit recursului declarat, recurentul își întemeiază dezacordul cu decizia contestată invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de*

apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din analiza textuală a recursului ordinar declarat, Colegiul penal lărgit reține, că se contestă decizia instanței de apel, prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționat supra, invocându-se, în esență, faptul că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a încetat procesul penal în privința lui Moscaliuc Denis, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

Așadar, analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare invocate la pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, din considerentele ce urmează a fi expuse.

Astfel, potrivit rechizitoriului, Moscaliuc Denis a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal (f. d. 62-65).

Prima instanță, analizând cumulul de probe administrate la faza urmăririi penale, care au fost examinate în ședința de judecată, a conchis ca Moscaliuc Denis să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul total al sentințelor, să-i fie stabilită lui Moscaliuc Denis o pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate împotriva sentinței, a respins, ca nefondat, apelul procurorului în Procuratura r. Cahul, Todos Victor; a admis apelul declarat de către avocatul Balan Alexandru în numele inculpatului Moscaliuc Denis, a casat total sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 20 aprilie 2021, și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Moscaliuc Denis învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenția prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional;

- *Moscaliuc Denis* a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional și s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 50 ore;

- a fost admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu dispunerea încasării de la Moscaliuc Denis în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 448 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 202011P0837 din 30 octombrie 2020.

În contextul celor expuse, verificând și analizând decizia instanței de apel, raportată la argumentele indicate de către recurent, Colegiul penal lărgit reține că acestea și-au găsit confirmare și statuează că concluziile instanței de apel nu cuprind un substrat factologic, fiind omise circumstanțe concrete prezentate de acuzare. Or, în cazul în care instanța de apel a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința inculpatului Moscaliuc Denis, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal, deoarece fapta constituie contravenție, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit precizează că în motivarea deciziei instanței de apel se regăsește procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxxx din cadrul urmăririi penale; procesul-verbal de consemnare a plângerii din 23 octombrie 2020; procesul-verbal din 24 decembrie 2020 de confruntare dintre inculpatul Moscaliuc Denis și partea vătămate Xxxxx; raportul de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30 decembrie 2020, însă, aceste probe nu au fost supune unei verificări minuțioase și obiective, fiecare probă separat - sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Întru elucidarea acestor aspecte, instanța de recurs ordinar ține să sublinieze că potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate, Xxxxxz, din 23 decembrie 2020 (f.d.12-14), ultima a declarat că **”locuia cu soțul la domiciliul soacrei sale, care se implica mereu în viața lor, din care motiv se iscau mereu certuri. Iar, în ultimii trei ani, soțul ei a devenit foarte agresiv și o învinuia că ea ar întreține raporturi sexuale cu alți bărbați. La 23.12.2020, în jurul orei 01:00, soțul ei a venit în stare de ebrietate și a început s-o învinuiască iar că ea ar fi întreținut raporturi sexuale cu alți bărbați și iarăși s-a început scandalul, și acesta i-a spus că, nu cumva să nege învinuirile lui că se apropie și îi dă două, și i-a a negat fapta dată, unde Denis cu palma a lovit-o în cap, după care încă odată în regiunea feței în partea dreaptă, în odaie era și copilul, care s-a trezit și privea. Soțul ei a ieșit afară și peste câteva minute a intrat și i-a cerut să întrețină raport sexual, la care ea a refuzat zicând că fetita e mare, îi vede și înțelege tot si va spune la toți. Denis nu a vrut să înțeleagă și a luat-o cu forța, a pus-o în pat unde era și fetița, a pus-o cu fața în jos și a început s-o dezbruce și a întreținut cu această raport sexual în forma naturală, ea nu s-a mai împotrivit acestuia în timpul când întreținea relații sexuale cu dânsa, ca să nu agraveze situația si să fie agresată fizic, fetița a văzut absolut tot. A doua zi s-a dus la poliție, a indicat că, îi era frică și de aceasta nu s-a împotrivit si îi ținea mâna inculpatului ca să nu o strângă de gât, nu s-a forțat de frică si tot de frică singură s-a dezbrăcat. La fel, anterior a indicat că, au mai fost așa situații și a stat la centre, relația cu soacra nu este bună, nu a anunțat poliția pentru situațiile anterioare, în acel moment soacra era acasă, iar după finisarea actului a indicat că, s-a culcat, ea a menționat că nu are nici o sursă de venit. Aceste declarații au fost confirmate**

de către partea vătămată Xxxxx și în ședința de judecată a primei instanțe, declarațiile căreia au avut un caracter consecvent și determinat (f. d. 98-99).

Potrivit procesului-verbal de consemnare a plângerii din 23 decembrie 2020 (f.d.3), Xxxxxz a solicitat să fie luate măsuri cu soțul său, care a venit acasă în stare de ebrietate și i-a aplicat două lovituri cu palma în regiunea fetei și în cap, după care contrar voinței acesteia a întreținut un raport sexual în formă naturală la domiciliul comun, în fața copilului minor.

Conform procesului-verbal de confruntare din 24 decembrie 2020, fiind efectuată confruntare între învinuitul Moscaliuc Denis și partea vătămată Xxxxxz (f.d. 28-29), ultima, la fel, a susținut că **raportul sexual dintre ei a fost unul forțat**, deși Moscaliuc Denis a infirmat acest fapt. Fiind întrebată de avocat cum și-a exprimat nedorința, aceasta a indicat că, *i-a spus soțului să se liniștească că fetița nu doarme și vede tot. La fel, a indicat că, de teamă a acceptat, deoarece în caz contrar știa că era bătaie și de teamă a acceptat.*

Totodată, din concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30 decembrie 2020 (f.d.32-33) se constată că la examinarea lui Xxxxxz s-a depistat edem tumeficație posttraumatic al țesuturilor moi pe față din dreapta, formate la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele relatate și **se califică ca vătămări neînsemnate.**

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind prematură concluzia instanței de apel precum că *“raportul sexual a avut loc benevol, iar loviturile aplicate de către Moscaliuc Denis față de Xxxxxz nu au fost cu scopul de a întreține cu aceasta raportul sexual, dar din cauza unui conflict familial”*, și eronat a interpretat probele expuse supra, or, partea vătămată indică că, loviturile aplicate de către Moscaliuc Denis au fost anume cu scopul de a-i înfrânge rezistența și de a o forța să întrețină cu inculpatul raportul sexual.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele faptice, precum și nu a apreciat toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Or, conform prevederilor art. 100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeelelor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe

care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează, că instanța de apel deși la f. d. 13 a deciziei adoptate, a notat că ”în instanța de apel a fost constatat cu certitudine faptul că, Moscaliuc Denis la 23 decembrie 2020, aproximativ la ora 01:00, aflându-se la domiciliul său situat în satul Xxxxxx, raionul Cahul împreună cu soția sa Xxxxx cu care în conformitate cu art. 133¹ Cod penal sunt membri de familie, a lovit-o cu pumnii pe diferite părți ale corpului pe soția sa Xxxxx, prin ce conform raportului de expertiză judiciară nr. 202011P0837 din 30 decembrie 2020 i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: edem tumefacție posttraumatic al țesuturilor moi pe față din dreapta ce se califică ca leziuni corporale neînsemnate”, în continuare a concluzionat că ”în asemenea circumstanțe, instanța de apel audiind participanții la proces, cercetând probele administrate în instanța de fond, și apreciind totalitatea probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a constatat că acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în prevederile art. 78¹ Cod contravențional - violența în familie, conform indicilor calificativi ”maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale”.

Din cele reliefate, se desprinde că instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a pronunțat soluția cu privire la reîncadrarea acțiunilor inculpatului Moscaliuc Denis, însă nu a constatat fapta infracțională reținută în sarcina acestuia, ca fiind dovedită, or, instanța de apel, adoptând o soluția privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Moscaliuc Denis, pe învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal în legătură cu faptul că acțiunile acestuia constituie contravenția prevăzută de art.78¹ Cod contravențional, a constatat aceeași fapta infracțională, potrivit căreia acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2), lit. b²) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal lărgit notează că, modalitatea de motivare a soluției instanței de apel cu privire la calificarea acțiunilor inculpatului Moscaliuc Denis este neclară și contradictorie, pe când potrivit prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii

pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecării, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (*Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007 § 85)*).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (*Hirvisaari c. Finlandei, (2001 § 30)*).

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

7. În acest context, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul ordinar declarat, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Conducându-se de prevederile art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, *Tomîța Mihail*.

Se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Moscaliuc Denis xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 24 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena